



Arrestnummer
c / 353 / 2025
Repertoriumnummer
2025 / 803
Datum van uitspraak
26 februari 2025
Rolnummer
Notitienummer parket-generaal
2024/PGA/1139
2024/VJ11/431

☐ Mededeelbaar aan de
ontvanger

Hof van beroep Antwerpen

Arrest

C4 kamer
correctionele zaken

Aangeboden op
Niet te registreren

2024/PGA/1139 – 2024/VJ11/431

Het OPENBAAR MINISTERIE

tegen

rijksregisternummer
geboren te
wonende te
van Nederlandse nationaliteit

beklaagde

in persoon aanwezig en bijgestaan door mr.

advocaat bij de balie

1. Ten laste gelegde feiten

Als dader of mededader in de zin van artikel 66 van het Strafwetboek;

Op de percelen gelegen te

gekadastraerd als
met respectievelijke oppervlakte van

38a 38ca en 1ha 39a 22ca

eigendom van ingevolge aankoopakte verleden door notaris
te op 23 februari 2017;

Bij inbreuk op artikel 6.2.1.1° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning, hierna vermelde handelingen, zoals bepaald bij artikel 4.2.1.1° (het optrekken of plaatsen van een constructie, het functioneel samenbrengen van materialen waardoor een constructie ontstaat en/of het afbreken, herbouwen, verbouwen of uitbreiden van een constructie) te hebben opgericht, nl.

Te tussen 11 februari 2020 en 2 mei 2020, meermaals, op niet nader bepaalde data

- een constructie met stenen borstwering waarop een houten constructie met zadeldak in rode dakpannen
- aanleg van een toegangsweg deels in klinkers en deels in grind met klinkerboord met verlichting, en betonnen keerwanden langs een gedeelte van de aangelegde weg
- omheining in ijzeren hekwerk rondom het volledige perceel, met bakstenen pilasters met poort
- een witte container

Tevens gedagvaard om zich te horen veroordelen tot uitvoering van de herstellvordering van de Gewestelijk Stedenbouwkundig Inspecteur tot herstel in de oorspronkelijke staat binnen de 12 maanden, onder verbeurte van een dwangsom van 125 euro per dag in geval van niet-uitvoering en tot machtiging aan de burgemeester en stedenbouwkundig inspecteur tot het uitvoeren van de bevolen herstelmaatregelen in de plaats van de veroordeelde en op diens kosten.

(zie specifiek stuk 11. van het dossier)

Overgeschreven op het kantoor Rechtszekerheid

d.d. 12 oktober 2022

Ref

Bedrag: 240,00 euro

Fiscaal deskundige (get.)

2. Bestreden beslissing

2.1.

Bij het vonnis, op tegenspraak gewezen op 27 februari 2024 door de rechtbank van eerste aanleg Limburg, afdeling Tongeren, kamer 11K, werd als volgt beslist:

OP STRAFGEBIED

Ten aanzien van

Verklaart de feiten van de enige tenlastelegging bewezen.

Veroordeelt voor de enige tenlastelegging:

tot een geldboete van 8.000,00 EUR, zijnde 1.000,00 EUR verhoogd met 70 opdecimen.

Boete vervangbaar bij gebreke van betaling binnen de wettelijke termijn door een gevangenisstraf van 90 dagen.

Verleent uitstel van tenuitvoerlegging wat betreft deze geldboete voor een termijn van 3 jaar, doch slechts voor een gedeelte van 4.000,00 EUR, zijnde 500,00 EUR verhoogd met 70 opdecimen.

Veroordeelt tot betaling van:

- een bijdrage van 1 maal 200,00 EUR, zijnde de som van 1 maal 25,00 EUR verhoogd met 70 opdecimen, ter financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en de occasionele redders
- een bijdrage van 24,00 EUR aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijsbijstand
- een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken. Deze vergoeding bedraagt 58,90 EUR
- de kosten van de strafvordering tot op heden begroot op 295,73 EUR

OP BURGERLIJK GEBIED

De rechtbank houdt de burgerlijke belangen ambtshalve aan overeenkomstig het bepaalde in artikel 4 V.T. Sv.

HERSTELVORDERING

Verklaart de herstellvordering ontvankelijk en gegrond.

Beveelt beklaagde om de percelen gelegen te
gekadaastreerd als

te

herstellen in de oorspronkelijke staat, hetgeen impliceert het afbreken en verwijderen van de constructie, het verwijderen van de materialen en de containers, het verwijderen van de betonnen keerwanden, het verwijderen van het hekwerk, het verwijderen van de grondhopen en kasseinen en dichten van de sleuven, en tot slot het verwijderen van één toegangsweg naar de woning en alle toegangswegen naar de illegale constructie.

Beveelt dat deze herstelmaatregelen integraal dienen te worden uitgevoerd binnen een termijn van 12 maanden vanaf het in kracht van gewijsde treden van dit vonnis.

Zegt voor recht dat, voor zover deze herstelmaatregelen niet integraal zouden zijn uitgevoerd binnen de bepaalde termijn, de burgemeester van de stad Genk evenals de stedenbouwkundige inspecteur ambtshalve in de verdere uitvoering ervan kunnen voorzien op kosten van beklaagde.

Veroordeelt beklaagde, voor het geval dat aan de opgelegde herstelmaatregelen niet vrijwillig zou worden voldaan, tot betaling van een dwangsom van 125,00 euro per dag vertraging vanaf de eerste dag volgend op het verstrijken van de hoger vermelde hersteltermijn en in zoverre huidig vonnis voorafgaandelijk werd betekend.

OVERSCHRIJVING

Zegt voor recht dat van dit vonnis melding dient te worden gemaakt in de rand van de overschrijving van de dagvaarding op het kantoor Rechtszekerheid onder ref.

2.2.

Er werd hoger beroep ingesteld tegen voormeld vonnis van 27 februari 2024 op de griffie van de rechtbank van eerste aanleg Limburg, afdeling Tongeren:

- op 8 maart 2024 door de beklaagde tegen alle beschikkingen,
- op 11 maart 2024 door het OPENBAAR MINISTERIE tegen alle beschikkingen op strafgebied.

2.3.

Er werd een verzoekschrift in de zin van artikel 204 Wetboek van Strafvordering ingediend op de griffie van de rechtbank van eerste aanleg Limburg, afdeling Tongeren:

- op 8 maart 2024 door de beklaagde
- op 11 maart 2024 door het OPENBAAR MINISTERIE.

3. Rechtspleging voor het hof

De zaak werd behandeld op de openbare zitting van 29 januari 2025.

Het hof heeft hierbij gehoord:

- mevrouw de Voorzitter in haar verslag,
- het Openbaar Ministerie in zijn uiteenzetting van de zaak en in zijn vordering,
- de beklaagde in persoon en in zijn middelen van verdediging, ontwikkeld door hemzelf en door zijn raadsman, voornoemd.

De conclusie en stukken van de beklaagde werden in het beraad betrokken.

4. Beoordeling van de ontvankelijkheid en de omvang van de hogere beroepen

4.1. Ontvankelijkheid van de hogere beroepen

1. De verklaringen van hoger beroep van beklaagde en van het Openbaar Ministerie werden tijdig en regelmatig gedaan op de griffie van de rechtbank die het bestreden vonnis heeft gewezen.

2. Het verzoekschrift van beklaagde zoals bedoeld in artikel 204 Wetboek van Strafvordering werd tijdig en regelmatig ingediend ter griffie van de rechtbank die het bestreden vonnis heeft gewezen en de daarin bepaalde grieven met betrekking tot de schuld, de straf en de herstellvordering zijn nauwkeurig.

3. Het verzoekschrift van het Openbaar Ministerie ten opzichte van beklaagde zoals bedoeld in artikel 204 Wetboek van Strafvordering werd tijdig en regelmatig ingediend ter griffie van de rechtbank die het bestreden vonnis heeft gewezen en de daarin bepaalde grief met betrekking tot de straf is nauwkeurig.

4. De hogere beroepen van de beklaagde en van het Openbaar Ministerie zijn regelmatig naar vorm en termijn en zijn ontvankelijk, gelet op het bovenstaande.

4.2. Omvang van de hogere beroepen

Het hof heeft ambtshalve geen grieven van openbare orde opgeworpen zoals bedoeld in artikel 210, tweede lid Wetboek van Strafvordering.

Gelet op de overwegingen onder rubriek 4.1. van dit arrest strekt de rechtsmacht van het hof zich uit tot de beoordeling van de schuld van de beklaagde aan de feiten onder de enige tenlastelegging en desgevallend de straf en de herstellvordering ten aanzien van de beklaagde.

5. Beoordeling op strafrechtelijk gebied – met betrekking tot de schuld

De enige tenlastelegging heeft betrekking op het optrekken of plaatsen van de volgende constructies zonder dat de beklaagde daartoe over een voorafgaande omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen beschikte:

- een constructie met stenen borstwering waarop een houten constructie met zadeldak in rode dakpannen (eerste onderdeel);
- de aanleg van een toegangsweg deels in klinkers en deels in grind met klinkerboord met verlichting, en betonnen keerwanden langs een gedeelte van de aangelegde weg (tweede onderdeel);
- een omheining in ijzeren hekwerk rondom het volledige perceel, met bakstenen pilasters met poort (derde onderdeel);
- een witte container (vierde onderdeel).

De beweerde handelingen zouden op niet nader te bepalen data tussen 11 februari 2020 en 2 mei 2020 zijn verricht op percelen en aan gebouwen, gelegen aan
eigendom van beklaagde die het geheel aankocht in 2017.

Volgens het gewestplan liggen deze percelen in natuurgebied, dit is bij toepassing van artikel 1.1.2, 10°, VCRO ruimtelijk kwetsbaar gebied. De omgeving wordt gekenmerkt door bossen in zowat elke richting. De op het terrein gelegen vergund geachte hoofdwoning betreft een zonevreemde woning, midden in bosrijk natuurgebied.

Na nieuw onderzoek ter terechtzitting door het hof, en door de stukken van het dossier, is de schuld van beklaagde aan alle onderdelen van de enige tenlastelegging bewezen gebleven.

Hiervoor wordt in essentie verwezen naar de oordeelkundige redengeving van de eerste rechter op p. 4 en 5 van het bestreden vonnis, die door de beklaagde in hoger beroep niet wordt weerlegd en door het hof wordt beaamd, overgenomen en in antwoord op de conclusie van de beklaagde wordt aangevuld met de hierna volgende eigen redenen.

Zowel op 25 februari 2020 als op 27 mei 2020 stelde een verbalisant ruimtelijke ordening vast dat op de in de tenlastelegging omschreven percelen stedenbouwkundige handelingen waren uitgevoerd zonder dat daartoe voorafgaandelijk een omgevingsvergunning was verkregen.

Beklaagde betwistte tijdens zijn verhoor van 17 juli 2020 niet dat deze werken door hemzelf dan wel in zijn opdracht waren uitgevoerd.

De beklaagde verwijst naar artikel 2.1 van het besluit van de Vlaamse regering van 16 juli 2010 tot bepaling van stedenbouwkundige handelingen waarvoor geen omgevingsvergunning nodig is (hierna 'Vrijstellingenbesluit') om te stellen dat er geen vergunningsplicht was voor de aanleg van de toegangsweg, bedoeld onder het tweede onderdeel van de tenlastelegging.

Dit middel faalt in rechte, nu die bepaling enkel in een vrijstelling voorziet voor de plaatsing in de voortuin van de strikt noodzakelijke toegang tot en oprit naar het gebouw. Aan deze voorwaarde is niet voldaan omdat uit aan het strafdossier gevoegde foto's blijkt dat er al een bestaande oprit in de voortuin aanwezig was, waaruit volgt dat de nieuwe toegangsweg geen strikt noodzakelijke toegang tot het gebouw voorzag.

Verder stelt de beklaagde dat hij gerechtigd was het bijgebouw, bedoeld onder het eerste onderdeel van de tenlastelegging, en de omheining in ijzeren hekwerk, bedoeld onder het derde onderdeel van de tenlastelegging, terug op te bouwen omdat deze vernield werden bij een storm in februari 2020. Hij verwijst daarmee naar artikel 4.4.22 VCRO.

Ook dit middel faalt in rechte, nu deze laatste bepaling duidelijk voorschrijft dat in zulke gevallen herstelwerken aan een zonevreemde constructie *vergund* kunnen worden. Het wordt precies aan de beklaagde verweten dat hij de werken heeft uitgevoerd zonder over een vergunning te beschikken.

Het is overigens duidelijk dat het opgerichte bijgebouw in geen geval de herstelling van een bestaande constructie betrof. Het nieuwe bijgebouw is gebouwd op een andere plaats en met een ander bouwvolume dan het vernielde tuinhuis en betreft dus de oprichting van een nieuwe constructie.

Dit is meteen ook de reden waarom er geen sprake is van verjaring van de strafvordering, zoals door de beklaagde wordt aangebracht in zijn beroepsconclusie. De stelling dat de betrokken constructies al zichtbaar waren op een luchtfoto van 1977, hetgeen zou impliceren dat de strafvordering met betrekking tot het oprichtingsmisdrijf verjaard zou zijn, is feitelijk onjuist. Zowel het bijgebouw als de toegangsweg, de omheining, de bakstenen pilasters met toegangspoort en de container betreffen nieuwe constructies.

Alle door of in opdracht van de beklaagde uitgevoerde werkzaamheden strekten dus tot de oprichting van nieuwe constructies, die heeft plaatsgevonden in het voorjaar van 2020.

Dat de beklaagde de inbreuken wetens en willens heeft gepleegd, blijkt, zoals de eerste rechter terecht stelde, uit de gestelde materiële handelingen zelf.

Hij heeft vrijwillig, bewust en zonder dwang de werken uitgevoerd of daar opdracht toe gegeven, terwijl hij had moeten weten dat hij daar een voorafgaande omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen voor nodig had, en al zeker midden in natuurgebied.

Als de beklaagde eerst de toepasselijke reglementering zou hebben opgezocht of zich terdege zou hebben geïnformeerd, had hij geweten dat hij een omgevingsvergunning nodig had alvorens de werken te kunnen aanvatten.

Alle door de wet vereiste constitutieve bestanddelen van het onder de tenlastelegging bedoeld misdrijf zijn derhalve bewezen ten aanzien van beklaagde

6. Beoordeling op strafrechtelijk gebied – met betrekking tot de straf

De lastens beklaagde bewezen verklaarde onderdelen van de enige tenlastelegging waren voor hem de opeenvolgende en voortgezette uitvoering van een zelfde misdadig opzet, zodat ten aanzien van hem slechts één straf dient te worden uitgesproken.

Bij de straftoemeting wordt rekening gehouden met:

- de persoonlijkheid van de beklaagde;
- het relatief gunstig strafrechtelijk verleden van de beklaagde, die enkel in 2019 veroordeeld werd voor een verkeersinbreuk;
- de omstandigheden, de aard en de ernst van de feiten, die blijken geven van een eigengereid optreden en een gebrek aan respect voor de reglementering die onze ruimtelijke ordening regelt. De beklaagde stelde zijn eigen privaat belang boven het algemeen belang dat de samenleving heeft bij een goede ruimtelijke ordening;
- de vaststelling dat de beklaagde op 6 maart 2020 reeds verwittigd was dat de oprichtingswerken, die toen in volle uitvoering waren, wederrechtelijk waren, maar vervolgens deze werken toch heeft voortgezet en verder de wet is blijven schenden. Op 5 december 2020 stelde een verbalisant van de lokale politie vast dat de omheining verder was afgewerkt, er intussen een metalen poort was geplaatst en er nog steeds een container stond.

Het hof gaat niet in op het ondergeschikt verzoek van de beklaagde om hem de gunst van de opschorting te verlenen, hetgeen hem onvoldoende zou wijzen op zijn maatschappelijke beperkingen en verplichtingen, en een onvoldoende en ongepaste reactie naar zijn persoon zou uitmaken, gelet op de aard en ernst van de feiten.

Om al deze redenen heeft de eerste rechter om oordeelkundige redenen die worden beaamd en overgenomen door het hof, aan de beklaagde een wettige, passende en aangepaste bestraffing opgelegd onder de vorm van een geldboete van 8.000,00 euro, dit is 1.000,00 euro verhoogd met 70 opdecimen, of een vervangende gevangenisstraf van negentig dagen.

Deze straf is nodig om aan de beklaagde het ontoelaatbare van zijn handelen te doen inzien. De omvang ervan is aangepast aan de ernst van de bewezen verklaarde feiten en moet de beklaagde ervan weerhouden in de toekomst nog dergelijke laakbare handelingen te stellen. De duur van de vervangende gevangenisstraf is aangepast aan de omvang van de opgelegde geldboete.

Gelet op het relatief gunstig strafregister van de beklaagde en omdat de verdere beslissing van het hof op het vlak van het herstel ook nog verregaande verplichtingen voor de beklaagde met zich meebrengt, gelast het hof uitstel van tenuitvoerlegging van deze geldboete ten belope van de helft, om de beklaagde in de toekomst verder te ontraden zich aan dergelijke feiten schuldig te maken en hem ertoe aan te zetten de reglementering inzake ruimtelijke ordening stipt te respecteren. Dit uitstel en de proeftermijn van drie jaar moeten een maximale preventieve werking van de uitgestelde straf waarborgen.

Verder werd de beklaagde door de eerste rechter terecht veroordeeld tot betaling van een bijdrage aan het slachtofferfonds, een bijdrage aan het begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand en een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken. Deze laatste vergoeding dient weliswaar te worden geïndexeerd zoals verder bepaald.

7. Beoordeling van de herstellvordering

De herstellvordering van de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur, die overeenkomstig artikel 6.3.1, § 3, VCRO bij brief van 17 augustus 2021 werd ingeleid bij het Openbaar Ministerie, beoogt het herstel van de plaats in de oorspronkelijke staat, hetgeen inhoudt het afbreken en verwijderen van de constructie, het verwijderen van de materialen en de containers, het verwijderen van de betonnen keerwanden, het verwijderen van het hekwerk, het verwijderen van de grondhopen en kasseien en het dichten van de sleuven, het verwijderen van één toegangsweg naar de woning en alle toegangswegen naar de illegale constructie.

De gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur vordert dat deze herstelmaatregelen worden uitgevoerd binnen een termijn van twaalf maanden en op straffe van een dwangsom van 125,00 euro per dag vertraging in geval van niet-uitvoering van het herstel binnen de gestelde termijn.

De Hoge Raad voor de Handhavingsuitvoering had op 21 mei 2021 positief advies over deze herstellvordering verleend.

De feiten van de enige tenlastelegging zijn in al hun onderdelen bewezen verklaard ten aanzien van beklaagde en hebben een wederrechtelijke toestand gecreëerd die het opleggen van een rechterlijke herstelmaatregel kunnen verantwoorden.

Het sinds 1 maart 2018 in werking getreden artikel 6.3.1 VCRO bepaalt in § 1 dat naast de straf de rechtbank, ambtshalve of op vordering van een bevoegde overheid, beveelt een meerwaarde te betalen en/of bouw- of aanpassingswerken uit te voeren en/of de plaats in de oorspronkelijke toestand te herstellen of het strijdige gebruik te staken.

Dat gebeurt met inachtneming van de volgende rangorde:

- als het gevolg van het misdrijf kennelijk verenigbaar is met een goede ruimtelijke ordening, het betalen van een meerwaarde;

- als dit kennelijk volstaat om de plaatselijke ordening te herstellen, de uitvoering van bouw- of aanpassingswerken;
- in de andere gevallen, de uitvoering van het herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand of de staking van het strijdige gebruik.

Het is de taak van de rechter om na te gaan of de beginselen van behoorlijk bestuur werden nageleefd en of de herstellvordering op grond van artikel 159 Grondwet al dan niet onwettig is.

De gemotiveerde herstellvordering, die positief werd geadviseerd door de Hoge Raad voor de Handhavingsuitvoering, is zowel intern als extern wettig en beoogt, binnen de weerhouden feiten, op gepaste, aangepaste doch noodzakelijke wijze het herstel van de gevolgen van het door de beklaagde gepleegd misdrijf. Zij steunt op motieven van goede ruimtelijke ordening en is niet kennelijk onredelijk, zoals ten onrechte wordt opgeworpen door de beklaagde.

De gevolgen van het bewezen verklaard misdrijf zijn niet kennelijk verenigbaar met een goede ruimtelijke ordening. Het ruimtegebruik en de bouwdichtheid zijn niet inpasbaar binnen de onmiddellijke bosrijke omgeving in het natuurgebied van het

De opgerichte constructies overschrijden de draagkracht van de kwestieuze percelen en vormen een visuele smet binnen het onaangetaste natuurlandschap.

Enkel de tweede of derde herstelmaatregel zijn derhalve aan de orde.

Het hof is van oordeel dat met betrekking tot de omheining in ijzeren hekwerk de uitvoering van bouw- of aanpassingswerken kennelijk volstaat om de plaatselijke ordening te herstellen.

Beklaagde heeft van de deputatie van de provincie op 27 oktober 2022 een regularisatievergunning verkregen voor het plaatsen van een omheining onder de voorwaarden dat deze (1) maximaal 1,5 meter hoog is en (2) een maaswijdte vertoont van minimaal 10 op 10 cm of open blijft tot een hoogte van 10 à 15 cm boven de grond om de migratie van kleine dieren mogelijk te maken of wordt uitgevoerd met herhaalde openingen van 10 op 15 cm om de 2 à 3 meter.

De plaatselijke ordening zal worden hersteld wanneer de beklaagde de omheining zal hebben aangepast aan deze voorwaarden.

Wat de overige onderdelen van de herstellvordering betreft kan de ruimtelijke ordening ter plaatse enkel hersteld worden door terug te keren naar de oorspronkelijke toestand.

De deputatie van de provincie _____ besliste op 27 oktober 2022 om de opgerichte nieuwe constructies in natuurgebied niet te regulariseren, en het beroep tot vernietiging van die beslissing werd op 12 oktober 2023 verworpen door de Raad voor Vergunningsbetwistingen.

Het hof acht het onder al deze omstandigheden ook niet opportuun om alsnog een gerechtelijke bemiddeling te bevelen op grond van artikel 6.3.12/4 VCRO zoals gevraagd door de beklaagde.

Verder beweert de beklaagde, maar bewijst hij vooralsnog niet dat de containers inmiddels verwijderd zouden zijn, zodat de herstellvordering op dat punt actueel blijft.

Gezien de omvang en de aard van de inbreuken brengt het opgelegd herstel voor de beklaagde geen onredelijke last mee die het voordeel dat voor de ruimtelijke ordening zou ontstaan overstijgt.

Het hof bepaalt de termijn voor de uitvoering ervan op twaalf maanden vanaf het in kracht van gewijsde treden van dit arrest. Dit is voldoende, rekening houdend met de aard en de omvang van het opgelegde herstel.

Het is gepast om aan beklaagde _____ een dwangsom op te leggen, nu hij tot nog toe geen blijk heeft gegeven van een houding die doet verhoplen dat hij zich vrijwillig zal conformeren.

Het bedrag van de dwangsom wordt bepaald op 125,00 euro per dag vertraging, voor het geval de beklaagde niet vrijwillig zou overgaan tot het opgelegd herstel binnen de vermelde termijn van twaalf maanden, met dien verstande dat deze dwangsom zal verbeuren vanaf de eerste dag na afloop van de hersteltermijn in zoverre het huidig arrest vooraf werd betekend. Dit houdt concreet in dat er geen dwangsomtermijn wordt toegestaan.

Het opleggen van een dwangsom moet de beklaagde aanzetten om de herstelmaatregel uit te voeren. De verplichting tot het uitvoeren van deze maatregel komt aan de beklaagde toe en niet aan de bevoegde overheid. Er is dan ook geen aanleiding om deze dwangsom te beperken in de tijd, noch om een maximumbedrag op te leggen.

Op grond van artikel 6.3.4, § 1, VCRO beveelt het hof dat de stedenbouwkundige inspecteur en de burgemeester ambtshalve in de uitvoering ervan kunnen voorzien in de plaats en op de kosten van de veroordeelde als binnen de gestelde termijn de plaats niet in de vorige staat wordt hersteld of als de bouw- of aanpassingswerken niet binnen die termijn worden uitgevoerd.

8. Wettelijke bepalingen

Het hof houdt rekening met volgende wettelijke bepalingen, de artikelen:

- 11, 12, 14, 24, 31 tot 37 en 41 van de wet van 15 juni 1935
- 152, 162, 182, 185, 190, 190ter, 194, 195, 199, 200, 202, 203, 203bis, 204, 209bis, 210 en 211 van het Wetboek van Strafvordering
- 1, 2, 3, 7, 38, 40, 65 en 66 van het Strafwetboek
- 4.2.1.1°, 6.2.1.1°, 6.3.1 §§1, 4 en 6, 6.3.4. §1 en 7.7.5 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening
- 1 van de wet van 5 maart 1952
- 59 en 60 van de programmawet van 25 december 2016
- 1 en 8 van de wet van 29 juni 1964
- 58 van het KB van 18 december 1986
- 28 en 29 van de wet van 1 augustus 1985
- 4 §3, 5 en 10 van de wet van 19 maart 2017
- 6 van het KB van 26 april 2017
- 91 van het KB van 28 december 1950
- 1 en 2 van het KB van 28 augustus 2020
- 4 van de wet van 17 april 1878 (Voorafgaande Titel Wetboek van Strafvordering)

9. Beslissing

Het hof,

Rechtdoende op tegenspraak;

Beslist op grond van de hoger vermelde redenen, binnen de perken van de hogere beroepen zoals hiervoor bepaald, als volgt:

Verklaart de hogere beroepen van de beklaagde en van het Openbaar Ministerie ontvankelijk;

Met betrekking tot de strafvordering

Bevestigt het bestreden vonnis, in zoverre de beklaagde schuldig werd verklaard aan de feiten onder de enige tenlastelegging;

Bevestigt het bestreden vonnis, in zoverre de beklaagde voor die feiten werd veroordeeld tot een geldboete van 8.000,00 euro, dit is 1.000,00 euro verhoogd met 70 opdecimen of, bij gebrek aan betaling binnen de in artikel 40 Strafwetboek bepaalde termijn, tot een vervangende gevangenisstraf van negentig dagen;

Gelast gedurende een proeftijd van drie jaar vanaf heden het uitstel van de tenuitvoerlegging van de helft van de opgelegde geldboete;

Bevestigt het bestreden vonnis in zoverre de beklaagde wordt veroordeeld tot betaling van:

- een bijdrage tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan occasionele redders van 200,00 euro, dit is 25,00 euro verhoogd met 70 opdecimen;
- een bijdrage aan het begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand van 24,00 euro;
- een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken, waarvan het bedrag na indexering evenwel wordt gebracht op 61,01 euro;

Met betrekking tot de herstellvordering

Beveelt beklaagde om op de percelen gelegen te kadastraal gekend onder

- bouw- of aanpassingswerken uit te voeren aan de omheining, zodat deze voldoet aan de voorwaarden opgelegd bij de omgevingsvergunning d.d. 27 oktober 2022, hetgeen impliceert dat de omheining (1) maximaal 1,5 meter hoog is en (2) een maaswijdte vertoont van minimaal 10 op 10 cm of open blijft tot een hoogte van 10 à 15 cm boven de grond om de migratie van kleine dieren mogelijk te maken of wordt uitgevoerd met herhaalde openingen van 10 op 15 cm om de 2 à 3 meter;

- in de hierna bepaalde mate de oorspronkelijke toestand te herstellen, namelijk door:
 - het afbreken en verwijderen van de constructie, bedoeld onder het eerste onderdeel van de tenlastelegging;
 - het verwijderen van de materialen rondom deze constructie, alsook van de containers;
 - het verwijderen van de betonnen keerwanden;
 - het verwijderen van de grondhopen en kasseien en het dichten van de sleuven;
 - het verwijderen van één toegangsweg naar de woning en van alle toegangswegen naar de af te breken constructie, bedoeld onder het eerste onderdeel van de tenlastelegging;
 - bij de verwijdering van alle constructies dienen ook de eventuele vloerplaat en fundamenteen verwijderd te worden, dient de eventuele bouwput opgevuld te worden met zuivere teelaarde en dienen alle afbraakmaterialen afgevoerd te worden van het terrein;

Zegt voor recht dat al deze herstelmaatregelen dienen te worden uitgevoerd binnen een termijn van twaalf maanden ingaande vanaf het in kracht van gewijsde treden van dit arrest;

Beveelt, voor het geval deze herstelmaatregelen niet binnen deze termijn worden uitgevoerd, dat de stedenbouwkundige inspecteur en de burgemeester van
ambtshalve in de uitvoering ervan kunnen voorzien in de plaats en op de kosten van de veroordeelde die in gebreke blijft;

Zegt dat de overheid die het arrest uitvoert, gerechtigd is om de materialen en voorwerpen afkomstig van de herstelling van de plaats te verkopen, te vervoeren en te verwijderen;

Zegt dat de overtreder die in gebreke blijft, verplicht is alle uitvoeringskosten, verminderd met de opbrengst van de verkoop der materialen en voorwerpen, te vergoeden op vertoon van een staat die de overheid, die het arrest uitvoert, heeft opgesteld of die de beslagrechter in de burgerlijke rechtbank begroot en uitvoerbaar verklaard heeft;

Veroordeelt beklaagde ingeval niet wordt voldaan aan de veroordeling tot herstel, tot betaling aan de stedenbouwkundig inspecteur van een dwangsom van 125,00 euro per dag vertraging vanaf de eerste dag volgend op het verstrijken van de hoger vermelde hersteltermijn en in zoverre huidig arrest vooraf werd betekend;

Met betrekking tot de kosten

Bevestigt het bestreden vonnis in zoverre beklaagde werd verwezen in de kosten van de strafvordering in eerste aanleg;

Laat de kosten van het hoger beroep van het Openbaar Ministerie ten laste van de Belgische Staat;

Verwijst de beklaagde in de overige kosten van de strafvordering en de herstellvordering in hoger beroep, deze voorgesloten door de openbare partij en in totaal begroot op 110,45 euro.

Dit arrest is gewezen te Antwerpen door het hof van beroep, C4 kamer, samengesteld uit:

Raadsheer, dd. Voorzitter

Raadsheer

Raadsheer

die aan de beraadslaging hebben deelgenomen

en in openbare terechtzitting van **26 februari 2025**

uitgesproken door Raadsheer, dd. Voorzitter

in aanwezigheid van Substituut-procureur-generaal

met bijstand van Griffier